

Nr 1297

Av fru **Marklund m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 159, med förslag till förordning om ändring i uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272).*

I proposition nr 159 föreslås vissa förändringar i uppbördsförordningen om att Kungl. Maj:t får rätt att förordna om uttagande av preliminär A-skatt för skattskyldigas sidoinkomster "om detta är särskilt påkallat från uppbördssynpunkt". Närmast avses särbestämmelser om skatteavdrag på artistarvoden i vissa fall.

Säkerligen finns det starkt fog för slutsatsen att den föreslagna förändringen i uppbördsförordningen är "påkallad från uppbördssynpunkt". Det statliga och kommunala intresset av en fungerande skatteuppbörd är påtagligt. Men den föreslagna åtgärden ligger också i artisternas och musikernas eget intresse. Dessa är som grupp inte mindre benägna än andra yrkeskategorier att fullgöra sina skattskyldigheter. De speciella förhållanden som råder vid deras yrkesutövning kan emellertid medföra vissa svårigheter att få ett fast grepp över skatte- och ekonomiska förhållanden. Eftersom det ur flera synpunkter måste vara en allt annat än angenäm situation att råka ut för en stor skatterestans bör en lösning ägnad att undvika sådana situationer te sig som synnerligen välgrundad. Den nu föreslagna förändringen i uppbördsförordningen begränsas till artister. Men avsikten är — som framgår av propositionen — att en lösning avseende alla sidoinkomster är under utredning. Det är sålunda från denna utgångspunkt av stor betydelse att förändringen avseende denna yrkesgrupp blir väl avvägd och såvitt möjligt får en acceptabel utformning.

Det som kännetecknar artisters och musikers yrkesutövning är starkt skiftande inkomstförhållanden. Många av dem är hänvisade till avgiftskrävande arbets- och engagemangsförmedling, som reducerar varje arvode med mellan 5 och 15 %. Yrkesutövningen kräver oftast dryga extrakostnader för kläder, rekvisita, utgifter för hårvård etc., dyrbara instrument, fördyrade levnadsomkostnader. Dessa förhållanden talar avgjort för att minimibeloppet för skatteavdrag sättes betydligt högre än i departementspromemorian förordade 100 kr. Även i propositionen uttalas att beloppet bör sättas betydligt högre, ehuru inget speciellt belopp nämnes. Däremot sägs i propositionen att förslaget om 40 % skatteavdrag — och märk väl här avses bruttoersättningen "är i varje fall inte för högt". De förut gjor-

da hänvisningarna talar för att detta i mycket stor utsträckning blir fallet. Därmed beträdes en enligt vår mening högst betänklig väg, nämligen att en viss yrkeskategori blir föremål för statligt innehållande av skattemedel. Det är orättfärdigt mot den grupp det nu är fråga om och kan bli det gentemot ytterligare yrkesutövare. Centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden, som får anses ha goda förutsättningar för en bedömning på hithörande områden, anser att föreslagna 40 % innebär "i många fall väsentligt högre procent av nettointäkten". Nämnden anser att avdrag med 30 % skapar bättre överensstämmelse mellan preliminär och slutlig skatt. Vi ansluter oss härvid till nämndens mening.

Beträffande definieringen i detta sammanhang av yrkesbegreppet artist anser vi att omfattningen och ej arten av verksamheten måste bli utslagsgivande. Personer som kan komma i fråga för de föreslagna särbestämmelserna bör sålunda ha sin *huvudsakliga* inkomst från verksamhet som artist, förslagsvis att mer än halva årsinkomsten hänför sig till sådan verksamhet.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 159 beslutar uttala

dels att skatteavdraget på artistarvoden fastställs till 30 %; samt

dels att minimibeloppet från vilket skatteavdrag får göras fastställs till 300 kronor.

Stockholm den 19 november 1968

Eivor Marklund (vpk) Erik Karlsson (vpk) Gustav Lorentzon (vpk)
